

TIDEVARVET

Nr 41 · 8 Oktober

Tidevarvet N:r 41

Psykoanalysen är en metod — icke ett evangelium. Under denna rubrik sammanfattar signaturen S—g några intryck från den föreläsning som den schweiziske vetenskapsmannen och prästmannen dr Oskar Pfister, måndagen den 3 höll i Stockholm.

Hem, skola och barnavårdsnämnd måste intill samarbeta för att leda ungdomen fram till en ren och sund uppfattning om sexuallivet. Stockholms barnavårdsnämnd har i dagarna tagit initiativ till ett dylikt samarbete och med anledning därav har Tidevarvets medarbetare vänt sig till doktor Karolina W. Widestrom för att få höra hennes åsikt om saken.

Veckans ledare, Skuggan av 1928 års val, anknyter till en försvarsbroschyr av envoyén Westman.

Mannen, som ingen känner är titeln på en nyligen utkommen bok på Natur och Kulturs förlag av en amerikansk affärsman, Bruce Barton.

Veckans novell, Lättsinne är skriven av Else Feldmann.

All hyra i höglänt vackert Skånebygd 2 möbl. rum med kakelugnar samt del i kök hos ensam dam. Bra ort för duglig sömmerska.

Glöm ej Spångbergs Blommor 12 Birger Jarlsгатan 12

KNUTSONS OTTOMANER, erkända för sin hållbarhet, största sorten av överkast. Dalagatan 14.

Olga Elmdahl Modemagasin Kungsgatan 53. Tel. 108 51. STOCKHOLM.

Aro Edra inkomster för stora?

Psykoanalysen är en metod — icke ett evangelium.

»Det finns en lag för djöveln och för spöken; den välg vi slunkit in, den må vi ut.»

Det var en ganska särdeles publik som fyllde Läkarsällskapets lokal i måndags kväll: man skymtade en mängd kända lärarinneprofiler, minst tio skolföreståndarinnor; flera stolraden fylldes av unga män av högskolestudenter; där funnos några präster, en handfull läkare; man lade märke till ett sluttet, intensivt skådespelerskeansikte.

För denna publik talade dr Oskar Pfister från Schweiz, en känd prästman och Freudian, om »Psykoanalysen som förlösning ur självlavändor». Dr Pfisters föredrag var i hög grad intressant, sakkunnigt, sprudlande av liv och vivalande av exempel ur hans stora patientmaterial. Han betonade starkt att psykoanalysen är en metod, icke ett evangelium, den tar bort bojor, löser bundna själar men ger något positivt i utbyte. Det nödiga positiva finner han för sin del i den evangeliska kristendomen.

Psykoanalysen är en psykologisk upptäckarmetod men också en viss summa teoretisk insikt, vunnin genom analysen. Man vill med den ned till den omedvetna bakgrunden, som visserligen icke är bara en klokak. Det omedvetna man vill att framför allt det som uppstått genom förträning. Det förträng-

da är ofta just det som varit mest känslobetonat. Under medvetandets tröskel sker det sedan ofta ytterligare en omdiktning av det förträngda. Det förträngda vill ej åter upp till medvetande, man är rädd för smärtan. — Sjukdomssymtom uppkomma ej sällan för att bespara olust eller i form av självlvstraffning eller som självskydd. — Man har att räkna med kompensationslagen: en mervärdig ersättning måste ges för en last om den skall utrotas, ej blott utbytas. Från vilka bojor vill analysen frälsa? Från oförmåga till koncentration, från ångest, från Hamletrömmier och Oidipuskomplex — och annat mer.

Ovanstående ger blott den svagaste antydning om föredragets innehåll. Bättre vore måhända att tala om vad intryck det gjorde. Vad tänkte en outsider?

Först och främst tänkte man tacksamt att psykoanalys otvivelaktigt i kloka händer är ett värdefullt hjälpmedel då det gäller att lösa bundna själar. Men man frågade sig också tvekande: gäller det detta bara nevrotici eller gäller det i nägon mån om oss alla? Om man skulle analysera »envar — hemiska tanke! — skulle man då hos alla finna förträningar? Är då skillnaden bara den att somliga orka re-

da upp sina härvor på egen hand medan andra måste ha analytikerens fantasi och viljekraft till vägledning och stöd. Eller är det så att det finns en sund, modig självlvuppörelse — kalla det ånger, eller kalla det att ta sig själv i kragen — som frigör från det förgångna och räddar undan förträningar. En smula undrade man också över de till synes ständiga framgångar som relaterades, över lättheten att bota och bota fullständigt. Nog måste det ändå bli återfall för många av dessa människor — nya förträningar, nya symtom.

Och starkt kände man att också här förebyggandet måste vara det väsentliga. Gäller det inte främst att under känsliga barna- och uppväxtår skydda mot de hårda påfrestningar, de obliida öden som bli sjukdomsorsak. Och vidare — skulle inte ofta sjukdomssymtom utebli om man kunde ge människor mer livsinnehåll, råda bot på deras inre fattigdom. Med tillfredsställelse hörde man dr P. betona nödvändigheten av något positivt, något mer än analys. För många torde den behjältrade koncentrationen på varje omistligt »idags» gärning vara räddningen undan ångesten över det gångna och sorgen för morgondagen.

S—g.

Nr 41 · 5 ärg. 1927

Ombytta roller.

Det upptäcktes en dag att jag inte kunde redogöra för en saga han enkom läst för mig.

— Hur gick det för honom som är upp en vit orm och lärde förestå fåglarnas språk? — Ja ser du det vet jag inte för jag sov ett tag. Sedan dets har det blivit den sista lekten att han ska läsa mig i sömn. Det är flera förbenedelser. Hans egen kudde hämtas, därefter en filt som han brer över mig så noga, att han måste kliva upp i soffan för att få det riktigt gjort. Därpå flyttas lampen undan, och så tar han en penna och sätter sig med boken vid soffan.

Värden har förändrat utseende i viss mån, sedan den dag i våras då han ställde sig vid skrivmaskinen och läste lika fort undan som jag skrev.

Kung Trastskäg hjälper inte mig att somna, men nu är ingen lika begiven och angelägen att få mig i sömn som jag var angelägen, då jag satt vid hans lilla spjäl-sång för sex år sedan och läste högt ur filosofiens historia.

Det är ombytta roller nu och han dis-kuterar gärna den tid, då så skall bli fallet i alla avseenden.

— Tror du att du orkar hålla på med att skriva på maskin, tills jag kan få arbete, brukar han fråga. För sen, lilla gummman, ska jag försöka att ge dig 100 i måna-

Den är så förtjusande för oss båda att leka att han är stor och jag liten, så jag vet inte vem av oss som är mest betagen. Men från leken leder nu under sagans omslämning gång en idéförbindelse fram till några fall jag just stött på om söner och dottrar som i dagarna kallats till sina föräldrars sjukliggör för att genom blodöverföring ge dem kraft att håra ut genom en operation eller annan svår kris. Detta sätt att ge blod för blod, liv för liv binder generationerna samman, tänker jag, på ett underligt sätt, i en tid som brukar kallas de lösa familjebandens tid. Kanske existerar inte så många sådana fall, och det är en slump som gjort att jag råkat råk i just dem. Men så här har replikerna fallit: han reste hem i går för att hans pappa behövt blodöverföring; eller ursäkta om jag verkar lite virrig, för jag har just kommit från sjukhuset, vi gjorde blodöverföring på pappa. I dessa fall var det fråga om långa resor som barnen förestog alldeles självlvfall, det var väl ingenting med det, sänt gör man.

Man söker stöd hos föräldrarna men det är inte därför mening att vältra allt ansvar över på dem. Skolan har sin dryga plikt och på denna hänvisar också nämnden genom att ifrågasätta, huruvida icke en lämpligt sätt anordnad hygienisk-etisk upplysningsverksamhet på det sexuella området för skolorng kunde äga värde. Denna fråga har redan väckts från ett annat håll, nämligen från lärarykären själv. I våras gjordes nämligen en framställning från lärarkåren genom den s. k. ombudsörsamlingen om sexuell undervisning för avvägande elever ur folkskolans högsta klasser. Under sommaren har helt naturligt intet gjorts åt denna framställning men man har all anledning att antaga att den skall vinna beaktande i all synnerhet när nu barnavårdsnämnden erinrar om densamma.

Skulle detta förslag vinna bifall från myndigheternas sida och en sexuell upplysningsverksamhet komma till stånd, så får det icke betraktas som ett nytt hugskott. Det är i själva verket endast ett åter-upptagande i vidsträckt form av en undervisningsverksamhet, som

(Forts. å sid. 4)

Hem, skola och barnavårdsnämnd.

För en tid sedan måste barnavårdsnämnden i Stockholm taga hand om ett tiotal manliga och kvinnliga lärjungar ifrån en folkskola i Stockholms yttre område, enär de begått för den sexuella ansändighetskänslan särändande handlingar. Det inträffade utgör dess värre icke någon enstaka företeelse, hos många unga tycks råda en uppfattning om sexuella förhållanden, som ofta för dem vilse.

Det är emellertid närmast med anledning av de senast inträffade fallen som Stockholms barnavårdsnämnd ingått till folkskoleledktionen med en skrivelse innehållande ett mycket beaktansvärt förslag. Nämnden framhåller först i sin inlaga, hur den nu gällande barnavårdslagen genom sin betydligt vidsträcktare räckvidd gör nämnden en svårare uppgift än förut. Vanart bland unga personer under aderton år, även sådan som taget sig uttryck i otukt eller lösliga könsförbindelser, medför sålunda rätt och plikt för barnavårdsnämnden att vidta åtgärder för att undvika sådana fall. För att lagen skall bli verkligt effektiv är emellertid nämnden i stort behov av samarbete både med offentliga myndigheter och enskilda personer, i synnerhet med skola och hem.

En av de viktigaste orsakerna till det nuvarande tillståndet är enligt nämndens mening att söka i hemmens allt tydligare brist på auktoritet och förmåga att fostra ungdom-

en. Nämnden har i flera fall haft tillfälle att iakttaga, hurusom de ungas föräldrar stått hjälpa och främjande för vad deras i sexuellt avseende brådmogna söner och dottrar varit med om. Helt visst skulle det i en del av dessa fall hava varit anordnad, om de vuxna medlemmarna av familjen haft större förståelse för och uppmärksamheten mera fäst vid pubertets-tidens särskilda svårigheter.

Det naturigaste är, att föräldrarna själva meddela sina barn upplysning om ifrågakommande förhållanden. Känt är emellertid att av eget initiativ komma många föräldrar sig icke för härmde. Ofta saknas nog också här för erforderliga förutsättningar. Frågan blir därför först och främst att söka upplysa föräldrarna om deras plikt och ansvar. Detta bör kunna ske på de möten som ibland hållas inom skolorna med barnens föräldrar för överlägning om frågor rörande barnens upfostran. Dessa möten anser nämnden erbjuda lämpliga tillfällen att i anslutning till vägläggande föredrag eller på annat sätt bringa föräldrarna till insikt om angelägenheten av att de söka efter bästa förstånd och på ett så taktfullt och finkänsligt sätt som möjligt giva sina barn nödig upplysning i sexuell hänseende och att med större noggrannhet kontrollera barnens nöjesliv. Kunde man på detta sätt skingra okunghet och

väcka föräldrarnas ansvars-känsla vore åtskilligt vinnet och nämnden hemställer därför slutligen, att folkskoleledktionen redan denna höst ville anordna dylika föräldramöten.

Man söker stöd hos föräldrarna men det är inte därför mening att vältra allt ansvar över på dem. Skolan har sin dryga plikt och på denna hänvisar också nämnden genom att ifrågasätta, huruvida icke en lämpligt sätt anordnad hygienisk-etisk upplysningsverksamhet på det sexuella området för skolorng kunde äga värde. Denna fråga har redan väckts från ett annat håll, nämligen från lärarykären själv. I våras gjordes nämligen en framställning från lärarkåren genom den s. k. ombudsörsamlingen om sexuell undervisning för avvägande elever ur folkskolans högsta klasser. Under sommaren har helt naturligt intet gjorts åt denna framställning men man har all anledning att antaga att den skall vinna beaktande i all synnerhet när nu barnavårdsnämnden erinrar om densamma.

Skulle detta förslag vinna bifall från myndigheternas sida och en sexuell upplysningsverksamhet komma till stånd, så får det icke betraktas som ett nytt hugskott. Det är i själva verket endast ett åter-upptagande i vidsträckt form av en undervisningsverksamhet, som

varom inte, nedbringa Edra livsmedelskostnader genom inköp i våra butiker

KONSUMTIONSFÖRENINGEN STOCKHOLM

Deviner.

TIDEVARET

Utkommer varje helgfri lördag.
Slussplan 1, 2 tr, Stockholm.

REDAKTOR:
Elin Wägnér.

Mottagningstid kl. 10-11.
Telefon Norr 48 42.

EXPEDITION:
Telefon Norr 282 43.
Kontorstid kl. 10-12 f. m. 1-4 e. m.

PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6.—, halvår kr. 3.50,
kvartal kr. 2.—, Lösnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:
I text 20 öre
per millimeter.

Textbild och särskilt begärd
plats 25 öre

Lincoln Bloms Boktryckeri
STOCKHOLM 1927.

Hostol bröstkaramell
finnes överallt

Sockerbageri-Aktiieföretag, Stockholm.

Gymnastikdräkter

Av tråk till alla åldrar, av tyg på beställning. Stort lager av N. F. S.-livstycker för barn och vuxna.

Prenumerationsbrevare o. småare med och utan klack, finnes o. kan beställas i Anna Ahlströms Manufaktur och Korvaruffar, Götgatan 95. Tel. Sö. 31 184.

Så ledigt skall lärna ligga i skon.

K. J. LUNDBERGS

Borst- & Penselfabrik

— STOCKHOLM —
Varvgatan 1. Tel. Sö. 137 68

Rekomenderas. Förstklassigt Arbete.

Carl E. Lindgren

Birger Jarlsgatan 5

Palskapper

Palsgarntityr

Beställningar och
modernisering av pällverk.

Berliner Bock Dricka

Damernas Favoritdryck.

Måltidsricka.

RÅSUNDA BRYGGERI A.-B.

Tel. Hagalund 10, Postadr. RÅSUNDA

Vid köp av villa

i Äppelviken, Smödstätten och Åsten värd Eder med förköende till Byggnästarnas Villabyrå Högländskan köptillåta. Tel. Åsten 355.

Tufvesson's Blomsterhandel

GÖTGATAN 16

STOCKHOLM

Förstklassiga blomsterarbeten.

Telefoner Söder 336 69, 34 89.

Matlagningsskolan,

Hornsgårdsgatan 5 I

LUNCH Middag

Smörgås, Skrä, ost, all

varmrätt, kaffe 2 rätter

1.25 1.90

Ny regim. N. 115 56. Kopingsystem.

DAMERI

Vid beställning av klädnader och blouse värd Eder förtroendefullt till

MODE-ATELJEN

Sigrid Andersson

(Inneh. K. Fredriksson)

Västerlångatan 65, 4 tr.

STOCKHOLM

Telefon: N. 68 10.

Sjukvårds- och Förbandsartiklar
Kirurgiska Gaminvaror, Bandager alla slag, Elektriska Hjälpapparater, Induktionsapparater, Aderbräcksrampor, Bräckband, Ryggkålar, Grossesskoror och Givörer, Reflekterade Lampor, Dämpare, Sköjlskänor, Liggyrvar, Dämpare, Bernersdräktartiklar alla slag m. m. Besök eller tillävis öre. Illustrerade kataloger gratis.

Magasin Special
Vesterlångatan 66
(Inger i Passagen)
Birger Jarlsgatan 9
STOCKHOLM

Skuggan av
1928 års val.

Riksförbundet för Sveriges försvare som utger en publikation, "Sveriges försvär", pryder första numret för året med Axel Ozensternas bild. Man väntar sig ovillkorligen att därunder få se: min son, du anar icke med huru liten visdom vården styres. I stället finner man följande till Gustaf II Adolf riktade ord: Men om icke Eders Majestät låter folket exekvera sig, bliva de våra pultroner. Av detta yttrande kan man sluta sig till att storhetidens svenskar icke voro något tappert folk, frustande av inneboende stridslust. Redan då måste unga människor drillas och formas om med våld för att bli skickade att ge sig in i en slaktning.

Detta yttrande är ett gott argument mot den allmänna värnplikten. Utan den skulle dessa herrar som i underhandlingarna mellan folken jonglöra med kriget stå utan lovande material.

Riksförbundets mening är säkerligen en annan, nämligen att ta rikskanslern till hjälp i agitationer för längre värnpliktstid. Förbundet strävar ju för att uppriva 1925 års försvarsrevision. Trolessen är det med tanke på nästa års fall som det uppdragit åt envoyén C. G. Westman att utge en broschyr om den enfaldiga fredsrörelsen som icke förstår att ett starkt försvär är den enda verkliga fredsgarantien.

Dess tes att ett starkt försvär gagnar freden, kan vindas till att bevisa att fredsrörelsen indirekt befordrar kriget.

Författarens försvär är därför att pacifisterna hålla fingrarna borta och överlämna åt politiker och diplomater att skapa en godartad atmosfär mellan folken, så att dessa ändå i yttersta nödfall gripa till vapen.

Underligt. Det finns ju så mycket politiker och diplomater i Nationernas förbund. Varför har det då gjorts fiasko! Ska vi bara låta till utrikesminister och diplomatiska kären? Men det kan vi inte efter 1914. Till råga på allt befinner sig ju hr Westman i dispo- nibilitet.

Det märkligaste med denna försvarsbrochyr är att den plöderar för fred.

Sidan 81 där det bevisas att fred är överensstämmande med de europeiska staternas verkliga intressen, kunde vara tagen ur Tidevaret. Men sidan 82 som hetar mot de färgade raserna och motiverar rustningarna med deras aggressiva hållning, kunde det icke.

Slutet på det hela blir att författaren ranssakar partierna för att se om där finns möjligheter för en

För sockersjuka och Diabetiker!

Heudeberts

berömda franska brödsorter i stor sortering.

Prisuppligt på begäran.

Ny sändning hos

Arvid Nordquists H. A.-B.
Kungl. Hovleverantör.

Kvartslampa 1:50

Diatermi 2:—, Ultraviolett strålar. Måttig prissättning. Läs rek. Elektriska Central Inredning, Storeplan 13, 4 tr. Hiss A. Gustafsson. Tel. Norr. 197 92.

Svart på vitt.

Dammgaren.

Alma Söderhjelm, nystadsmästare, professor i Åbo, nämner nu journalistiken för den akademiska brostolen. Hon har därvid fått anledning att begrunda den värdigen pressen ger om ringen och tyckt sig se här Historien som det stora damngäret. Hon berättar om sitt ämne som ett litet tvärsnitt ur en dag. I sin fantas har hon sett sin morgindagning från boxningsmatch och dagnyheter och det enda som blir kvar när bladen ligga färs och blanka är en liten notus med penntill om två doktorsdisputationer. Det är kanske naturligt att en vetenskapsare tror att doktorshandlingar bli det yttersta och evigt bestående, när allt annat faller undan. Det kan vara så men är väl inte alla delar säkra.

Vad boxningsmatcherna angå komma deras minne äldades säkert att bevaras som ett typiskt akademienomen.

3 års straffarbete.

Återigen har en av de tidvis uppdykande fosterföreläsningssaffirerna nått sin fullbordad med en annan, avkunnad vid Akims häradsrätt, Förloppet är typiskt. En barnmorska i Mölndal som företagit fosterföreläsning på sig själv och tyckte sig erhållit 3 års straffarbete. Fyra kvinnor av de 16 dömda till 3 månaders fängelse och två män fingo samma straff för delaktighet i affären. Sattliga utom barnmorskan erhöles villkorlig dom. Det var de lägsta straff domstolen enligt gällande lag kunde utmåla, men i alla fall ligger det något av slumpens grymhet, att straffet skäl så med just dessa personer av alla dem som begått samma handling.

Enligt en uttalande som gic att rättvisan då och då står mer till i högen av missådla och får fast i någon av dem. Här är ett av dessa fall — de åro dömda — då man infie kan finna något föruutligt sammanhang mellan handlingen och straffet. Att dessa stickprov bland och bestraffningar av de brottliga icke ävrickas någon år ju påtagligt. Polisen kan infie en sekund lara under illusionen, att dess bevaran av fosterföreläsningar har någon upploftande verkan. Men här finnas finns och anses böra räckvis tillämpas.

Det är något oriktigt i det nuvarande tillståndet. Näst må vara sagt med rikt att man kommer att besytla oss för ett till råga på allt också i våra fosterföreläsning. Vi ha i själva verket en mycket stark känsla om fära av att här på återvindigt fram på detta förtaliga område. Om också världens skickliga specialister stude gratis till alla kvinnors förtogande som vilje slocka det spirande livet i sin kropp, så skulle dessa specialister icke kunna svara för att alla hemska och obotliga skador kunde undvika.

revision av försvarsrevisionen. De frisinnade tror han inte på, de ha hängt upp sig på sin försvarsrevision men har ett svagt hopp att den socialdemokratiska ledningen skulle kunna väga upplysa sina väljareskröer om nödvändigheten av ett starkare försvär. Börjar inte det ta slut med den pacifistiska inställningen inom detta stridbars och maskulina parti?

Det ser inte så ut att döma av den paroll Socialdemokraten givit ut den sistä tiden. Det finns en stridbar eller rättare stridslusten del av arbetarfalangen men den kommer att gå under tredje internationals fana och icke under hr Lindmans.

I preluerna upp till 1928 års val urskiljer man redan tydligt försväret som ett ledmotiv. Det skall bli märkligt att se vilka positioner partierna komma att inta när slaget börjar. Om de borgerliga gå in för "ett välordnat och effektivt svenskt försvär", hur ska det förslaget se ut och vad ha de andra att sätta där emot!

Man kan vara viss på att allt kommer att göras för att skrämja upp svenska folket och få fram en stämning för ökade rustningarna.

Så får vi se om de våra åro eller icke åro pultroner.

las. Här röres vid ömtaliga sammanhang, här utom de rent fysiska riskerna finns också risker för psykisk självförfening som icke kunna undvikas med den mest samvetsgranna aseptiska behandling i världen. Men nu liksom i svärs, när riksdagen välog motlocterna om preventivförens uppvärande och utredning angående strafflagsbestämmlerna för fosterföreläsning, hävda vi en uppfattning, att dessa fetogor dessa aseptiska system, korta bli föremål för undersökning. Ljus behövs helst på över alla dessa dunkla områden. Trolessen icke en undersökning av motiven till alla de många fosterföreläsningfallen visa nödvändigheten av att ingärda vissa medicinska och sociala nödigen inom rättmätigheten, legitimiteten, fridlysta område. Likaså vissa nödvändigheter av att ge kvinnor på förtvivid behögheten en annan utväg till själva på, genom att ge dem möjlighet att få råd och hjälp. Och ställigen nödvändigheten av upplysning inte bara om betraktningssammanhänge medel utan om det ansvar varje fullvuxen människas har som står som en link i generationernas kedja.

Mätte kravet på utredning komma igen till nästa års riksdag och få ett så kraftigt stöd av opinionen, att det slår genom. Och värdt de årlanda uppbyggelsens, så länge äro den nuvarande lagen brädd, handkas med dömsamma så att den icke som hittills blir en uppbar klasslag, som drabar endast dem vilka eg kunna betala dyra arvodet åt kvalificerade operatörer.

Postens försvinsgöret.

Ingen människa blir väl särskilt glad över en bakrika och det har heller icke postchefen, generaldirektör Örne blivit öng. Majts beslut om postens ekonomiska befattningshållning. Han gav tilltryck åt allt stora misstag i en intervju i en Stockholmsbladet och därvid gjord uttalanden, som smaka inte så litet av lugn och repessaler.

Kong. Majts beslut innebar bland annat, att de kvinnliga befattningshavarna inom posten skola ha samma möjligheter att mertras sig högre befattningar som de manliga. De skola med andra ord prövas inom postens alla förelögnar.

Joda, förklarar herr Örne, det skall stå ske, fast han för sin del aldrig vägt förtäskligt så radikala åtgärder. Men nog skall han följa regeringens beslut, och det till punkt och pricka. Detta innebär, att de blivande kvinnliga assistenterna måste beordras sig på tjänstgöring i postskåporna både nattet och dag, vidare att de måste prövas vid övervakandet av posttransporter samt vid lokala undersökningar för nya postområden, inventeringar av positioner o. s. v.

Låter det inte som om tjänstgöring i postskåporna vore någon slags straffåtgärd, som tillägs vid andra i yttersta nödfall eller som endast kan läggas i händerna på manliga årtärer? Fordras det mer av en postkupistjämestam i fysiskt och intellektuellt avseende än av andra postens tjänstemän och åro kvinnorna ömsläppiga och ömsläppiga att användas på dessa poster? Vi ha förtagit några posttjänstemän, som varit mest tillfredligt tillfoga för att kunna vara nyckel vid längorna med de olika postala posterna. De förklarade följande:

Av en postkupistjämestam fördans ingående kunnskap i postal geograf, snabbhet i arbetet, tillägen god hälsa, obehöghen för lågsjuka och så att kunna göra natten till dag, allt säkert, som varje rörlig yng kvinna — det är av ena kvinnorna, som vörger posttjänstämnen — kan stå ut med, i synnerhet om det handlar om ett sådant arbete kan enså en bättre lydnadstillning. Likaså gör hon gott i hand med de övriga av generaldirektör Örne förespända prövingsplatserna enligt vad flera kvinnliga tjänstemän, försäkrat. De "radikala" åtgärder, som åro att vänta in om posten, tager sålunda de kvinnliga posttjänstemännen med tillägen stor ro.

Inom hela postverket finns endast 98 dylika befattningshavare som med postkåparbetet att skaffa, om som naturligtvis utomlagar alla befattningar av lägre grad. Skulle nu alla de kvinnliga tjänstemännen prövas på sådan tjänst, så är det fara varit, att många icke lyckas förskaffa sig denna högre befattning så nödvändig för prövning. I själva verket är det heller icke all nödvändigt, ty det är icke i en postkupistjämestam högre krav på en postkupistjämestam än vad som förtvivas av de mera ökaraktade grönbladen på ett postkontor och åro de kvinnorna visat sig full kompetenta.

Men det finns ingenting, som hindrar att herr Örne försäkrar. Bara inte experimentet säkr för väl ut!

Mannen, som ingen känner.

Det låter mycket väl förena sig att vara den mest omladade man i världen och ändå vara mannen som ingen känner. Så för den skull är det ingen orimlighet att en bok om Jesu liv bär denna titel. Den är skriven av en amerikansk affärsman i reklambranchen och var först införd kapitelvis i ett högst världsligt magasin. Författaren heter Bruce Barton och hans fall var detta: som barn fick han på söndagskolan en bild av Jesus som en blek ung man med slappa armmuskler och ett sorgset utseende, och i hans namn förbjöds allt som var roligt. Alltså lade han bort honom så fort han kunde, men lusten till mögen ålter fick han hunn till göra bekant-kap med Jesus eftersom han ändå grundat den största av alla affärsorganisationer, kyrkan. Han gick till evangelierna alldeles förutsatt-ningslös och fann en gestalt som han hälsar som »det moderna affärslivets grundläggare», och beslöit att meddela kunder och affärsvänner denna upptäckt. Han gjorde detta ut från sin synpunkt sett: trä-nad som han är genom sitt yrke i klar och kortfattad framställnings-konst. Också här boken i den anglosachsiska affärsvärlden haft stor framgång. Även reklamfacket kan vara en försöka till lärjungs-kap hos Jesus alldeles som upp-börds-verket, tullenverket och fiskerirän-nigen var det.

Vår reklamchef skänker Jesu sin odelade beundran för hans mäs-terliga sätt att kortfattat, äskådligt, ärligt och gripande lägga fram vad han har att säga människorna. Det är något som en författare till an-nonsmanuskript förstår att värdera. Vidare har han funnit att Jesu lära översatt till modern språk sam-manfaller med de rätta reglerna för ett sunt affärsliv.

»Vilken som vill bliiva stor bland Eder, han skall vara allas [jämte]. Alldeles riktigt. De affärsföretag som äro mest villiga att stå allmän-heten till tjänst, de vinna framgång och storhet.

»Den som mister sitt liv han ska vinna det». Även detta stämmer. Le män som startat och fullbordat ett företag därför att de varit så grip-na av en stor idé de velat förverk-

liga, att de liksom förfarat sina liv däri, de äro de som bejånats med framgång långt mera än de som kallblodigt börjat med föresatsen att tjäna pengar. Därom har bland andra även Henry Ford vittnat.

Om någon nödgär dig en mil, gå två mil med honom.

Just det är ju. Hemligheten med att arbeta sig upp i ett företag är att utföra dubbelt så mycket arbete som chefen begär av en.

Och vad är Jesu fördrän på att trädet skall bära frukt annat än att rättrådiga affärsprincipen: »man måste hålla jämna steg med sitt projekt».

Det kan tyckas krasst att till-trä-taliga Jesu lära så att läsnära få en föreställning att det leder till framgång att följa hans råd. Men det är affärsmannens sätt att ut-trycka sin häpnad att Jesus har rätt. Han kände för två tusen år sen de grundregler för sammanlev-naden mellan människor som vi nu börja ana. Han hade en djup och hemlighetsfull kunskap, som vi efter århundradens misstag måste be-kräfta. Han var en underbar psy-kolog och skulle blivit en enstå-ende reklamchef.

När reklamchefen nu nalkats ho-nom med reklamchefens måttstock och erkänt hans storhet kan han få en väg in till att förstå honom, om också inte helt, så ändå även i andra stycken. Han har gått förbi all förkunnele om honom, alla dog-mer, ja även evangeliernas upp-fattning om honom som den Mes-sias som uppfyllde ett i skrifterna i detalj framlagt program. Jesu är ingen mystisk gudamänniska som upphävd naturlagarna från sitt in-träde i världen och till sin död. Han är för honom människan i den fullkomning som är möjlig och förbered för alla i den mån vi bli medvetna om och lösa de bundna krafterna inom oss själva och komma i kontakt med det gudomliga. Hans underverk voro ett rätt utnytt-jande av naturens krafter. Det finns inte livseffigtigt, dystert och världs-räntvänt hos honom. Han var så stark och tränad att han orkade driva ut växlarna ur templet; så klok och ängslan att han var Je-rusaems mest eftersökta middags-gäst, så glad och strålande att de människor som mötte honom med tro blevo friska i hans närhet. Han var så viss om sitt Gud var hans fa-der att han kunde inplanta denna nya visshet i sina lärjungar och ge dem kraft att övervinna världen.

Denna bok är värd tiden man offer-tar att läsa den. Dess djärva och ofta slående skildring av Jesu liv sådant en förutsättningslös person

uppfattar det genom studiet av nya testamentet fångar en. Den ändas gripelighet och värdnad, trots att författaren begagnar termer från sitt eget yrke och talar om god annonsering, skicklig reklam, riktiga affärsprinciper.

Det har hänt författaren detsam-ma som det hänt många andra både innanför kristendomen och utanför att de upptäckt denna underbara gestalt, och att han fått liv och upp-ställt inför deras ögon. Han är en så universell gestalt, att han är till-gänglig för alla slags människor. Därför är han nog inte så okänd som författaren till denna bok tyc-kes tro. Han är kanske inte upptäckt just från hans sida, det är allt samman.

Han hade rätt, det är något man så ofta har anledning att säga sig, att man slutligen får en trygghet och ett stöd i hans ord som icke kan rubbas av någon bibliekritisk forsk-ning eller några naturvetenskapli-ga upptäckter. Den som skriver detta kom nyligen att läsa Jesu be-skrivning av vilka gåvor lärjungar-na skola få när de går ut i världen med hans budskap, fått upptagna av sitt ärende och i orubblig för-tröstan på den himmelske faders be-skydd. »Ormar skola de hålla i händerna och om de dricka något dödade gift skall det alls icke ska-da dem». Näväl, vetenskapen har verifierat detta. Man har experi-mentellt uttröt att om människor inta dödade gift under en stark suggestion att det icke skadar dem, så skadar det dem heller inte.

Det visste han.

Han behärskade materien därför att han kände lösenordet, han ägde den kraft som betvingar materien. Han behärskade människorna därför att han kände deras lösenord, som är kärlek. Han förutsade att hans lärjungar skulle göra större gärnin-gar än han. Därmed sade han ifrån, att han inte var något enastående undantag för alla tider, någon gud i människoskepand som besökte de olyckliga för att trösta dem över deras ömkliga lott. Han står kvar som visionen av vad en människa kan bli. Ett evigt vittnesbörd om vad Gud menat med oss. En upp-barare av hemligheter som vi nog ändå icke utgrundat, eller fattat ett ögblick och sedan glömt.

Om en statsman upptäckt Jesu på samma sätt som reklamchefen gjort det, skulle han säkerligen nöd-gas medge att han också i stats-konst överglänst alla statsmän. Han visste att vägen till seger går genom det skenbara nederlaget och att den kostar livet.

Lättsinne.

För Tidevarvet av Else Feldmann.

Det är så varmt här i köket. Och går dörren till gården upp, så drar det ända in på benknotrorna och inom kort har man reumatism. Sjuk-kassans läkare säger nästan viskan-de, liksom formellt, som skulle det inte gälla patienten:

»Nja, en badkur — förebygga, det kan ni väl inte?»

»Nej, måste förtjåna.»

»Kan ni inte låta sjukkassan skicka er till kurorten — för en liten tid?»

»Nej. Måste förtjåna.»

»Ni är — — —»

»Kokerska på ett kafé.»

»Ni skulle ju vara försörj-d för veckor.»

»Jag kan förlora platsen. Måste betala för barnet.»

»Jaså. Då får vi väl ta aspirin då. Ända till tre stycken vid svå-ra smärtor.»

»Kanske jag skall smörja mig med något?»

»Skadar inte. God middag.»

Nå, så farligt är det ju inte. Låtel om står man ju alltid ut med.

Milli, som springer omkring med bröd och bakelser och har en liten vit mössa på sig, brukar säga:

»Nej, ingen av gästerna ser en, för dem är man luft. Jag riktigt skäms när jag någon gång skall ta en emot dricks-pengar från en som kastar en blick på mig. Då vill jag låra göra.»

»Det säger jag då er, förbli ni ordentligt, låt inte locka er in i nå-got äventyryr, råder henne den gam-la garderoblären, som har två miss-lyckade söner, men annars är en-sam. »Tjag ni en kypare.»

»Kypare? Milli drar på mun.»

»Det passar bra ihop med ert ar-be. Man kommer bäst överens med en som har samma yrke. En vakker dag tar man sig kanske nå-got eget.»

»Ack, kypare, det är sådant uselt folk. Håller sig uppe med pulver. Arbetet förstör dem. — Dom är till hälften invalider.»

»Se på Louise. Hon har nästan redan råkat på sidan om vägen. Kyp-ar Ignatz vill ha henne ännu, men hon vill inte ha honom. Hon kastar sina blickar på pojken Hans.»

»Så talar man om mig. Louise är nämligen jag.»

Ja, jag tvekar mellan Ignatz och Hans. Men det är ju så: De gam-la behöva värd, de unga äro otrog-na.»

Ignatz har sedan åratall haft sin sjuka hustru liggande på ett sjuk-hus.

»Nu har den stackarn inte långt kvar, kanske ett halvår.» Och Ignatz inger mig förhoppningar.

Men ingenting är nytt för mig be-träffande Ignatz.

Jag känner väl till de dagar, då hans galtenstidning sätter en ho-nom. Då är han på dåligt humör och grov i mun. Till och med vackra Milli kan han då kalla en dum gas. Ingenting inverk på honom. — När man ropar om be-talning i matsalen, skyndar han dit ut, annars håller han sig helst i närheten av spisen. Till mig säger han aldrig ett ord om i mig re-spekterar han sin tillkommande.

Jag kommer allt att överlägga noga med mig själv ändå. Han är fullständigt utarbetad. Ofta när han svekta, droppar det brunt från hans färgade hår. Jag förebrår honom inte han gör det inte av fåfänga — gråhåriga kypare avskedas.

Men man ser ju allt så tydligt, när man är tillsammans så mycket dagligen. Och man tappar lusten — — — Sedan jag fått veta, att han har bara fyra tår på höger fot — — — allsammans han skadade sig i foten och vi lade leromslag.

Nå, en karl är en karl, även om

Den framstående fran-ska litteraturhistorikern

Lucien Maury,

som för närvarande gil-star Stockholm, skriver om

Edouard Estaunié

»EN STOR ROMANFÖR-FATTARE. Estaunié är en unik förelöelse i den moderna franska littera-turen; hans böcker, lik-som livet självt, uppvie-ka tusen reflexioner.

MAN MÅSTE LÄSA HO-NOM, ty ingenstades har den moderna konsten gett oss mera hjärtligtan-de och av viktiga sanning-ar tyngda förtroenden.»

Av Estaunié föreliggande i svensk översättning följande:

ALLA MÄNSKORS VÄG Övers. av Martin Koch.

A N S I K T E T Övers. av Axel Claésson.

DET LEVANDE HUSET Övers. av H. Kihlman.

I höst utkommer:

TELS QUILS FURENT (SADANA DE VORO)

TIDENS FÖRLAG

1. »Det här blir ju verkligen», tänkte Ni, då Ni skrämdes. Ni sitta kaffe- och smörin, en vilka borden, så det all skiffrar i en smuckad färg. De här fin tillä gästerna komma!»

2. Men Ni be-lövers ej frot-tivria. Begagnas Fytande sil-ver finns att till-gå överallt. Fyt-ande silver ger på ett ögonblick hela Eder sil-vervärlden. Fyt-ande silver är det bästa från guldsmidda värdst. Fyt-ande silver förtjåna mellan det potar och poterser för silver.

3. Fytande sil-ver är grippe-t av metallens ut-van på ettare för-mälning pulvis. Dess till-tjåna blir sil-verlagret. Alla andra prissmäl-alla silver, Fyt-ande silver konserverar det.

Fytande silver demonstreras i Dyrgo- och Bo-ställningen i Liljeholms kre-shall i Stockholm, Svenska Klänns i Gles-borg samt i ställningarna i Karlstad och Falun.

Fytande silver förtjåna i värdstade klän, kemikalier, äro och speci-eller samt guldsmidda förtjåna.

Pris per 1/2 flask Kr. 8; 50. Pro-cessa Kr. 1; 20.

Generalsagter:
GILLING & CO.
Beveringegatan 5, Sölun. T. N. 100 78.

Agnes Ring
Pälsvaruhandel
Humlégårdsgatan 23
Tel. N 110 05
Beställningar och reparationer utföres.
Konservering emottages.

Kifas Sjuk- och Bärstolar

Hjulska användes vid automobil- och järnvägsreor, då de äro så små, att de gå in genom automobil- och järnvägsreor samt taga ringa plats, när de äro lätt bär-sämlbara. Kunna även användas som bärstolar vid transport i trappor. Begär katalog!

KIRUBGIIRKA
INSTRUMENT FABRIKS A. B.
KIFA
Beveringegatan 31, Tel. N. 305. 6

I Carlton Hotel
har
A/B Frejamagasinet
öppnat
Specialaffär för Damartiklar
den 4 Oktober

NY FÖRSTKLASSIG
FÖRSÄLJNINGSLOKAL

